

Onze Lieve Vrouw van de H. Eik Oirschot



In de jaren 1954 - 1958 woonde ik in Oirschot, ik was daar intern op school bij de Zusters Franciscanessen om te leren voor onderwijzeres!

De hele dag waren we omgeven door zusters die uit alle hoeken tevoorschijn kwamen als je ze niet verwachtte. Ze liepen op trippen, houten zolen met een laag vilt eronder, dus je hoorde ze niet aankomen. Hoogstens hoorde je het getingel van hun rozenkransen.

Wij waren de hele dag omgeven door vrouwen op één enkele uitzondering na: dat was de rector, die elke morgen de mis deed voor ons. Hij was onze leraar Nederlands, die we Pa noemde.



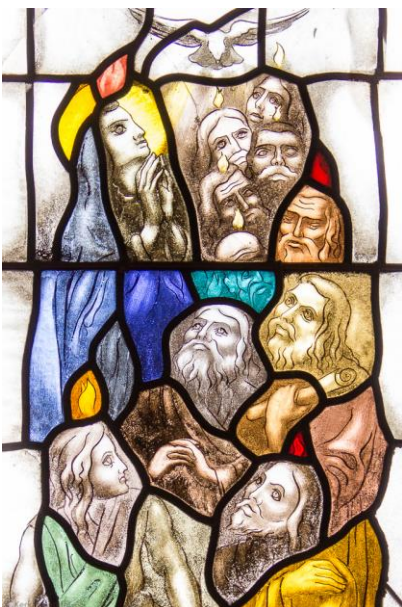


De hele week zaten we binnen behalve op woensdagmiddag, dan gingen we wandelen onder leiding van de leraar Nederlands.

In de meimaand en de oktobermaand gingen we steevast naar De Heilige Eik. Ik herinner me nog goed de eerste keer. Na een wandeling over een stoffig bospad kwamen we bij een heel mooi kapelletje.

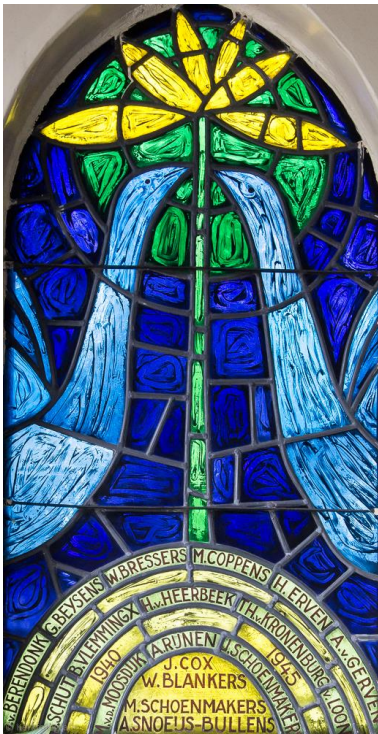
Het verhaal was ons al eerder verteld:

2 herders die een Mariabeeldje gevonden hadden aan de oever van het riviertje de Beerze omstreeks 1406. Ze zetten het beeld in een eikenboom, een mooie plaats voor verering. Bewoners van Middelbeers namen het beeldje mee en plaatsten het in hun kerk. Maar... de volgende morgen stond het weer op de oorspronkelijke plaats!



De inwoners van Oirschot kwamen om het beeld te vereren en er zijn bij die eerste bezoekers al diverse mensen op wonderbaarlijke wijze van hun koorts genezen.

Als nuchtere west-Brabantse had ik niet zo veel met Mariakapelletjes; je vindt ze daar ook nauwelijks. Maar ik moet zeggen dat ik die eerste indruk nooit vergeten ben. Tijdens mijn kostschooljaren wandelden wij er vaak naar toe en zelfs nu, na 60 jaar weet ik er de weg naar toe nog te vinden om er af en toe een bezoekje te brengen. Stil, ingetogen in de prachtige natuur.



Er is natuurlijk wel veel veranderd: de kapel, met mooie zuiltjes uit de Oirschotse St. Petruskerk en een mooi trapgeveltje is in de loop van de jaren vergroot. Er is een prachtig altaar en de kapel dient tevens als gedachteniskapel voor de gevallenen uit de 2^e wereldoorlog.

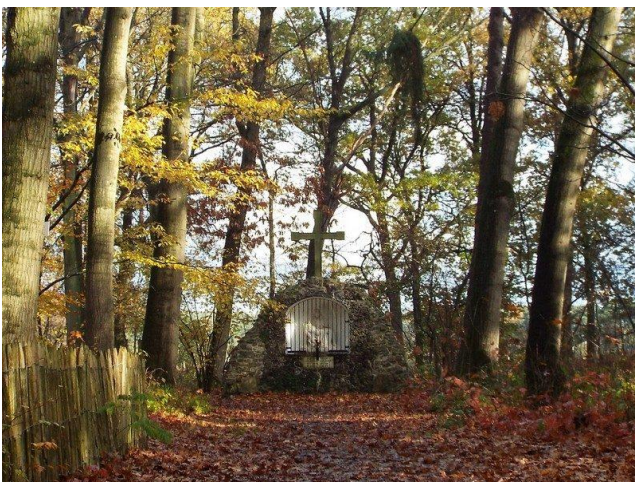
Het originele beeldje, 40 cm hoog, bevindt zich in de St. Petrusbasiliek in Oirschot. Toch trekt de Kapel van de Heilige Eik veel meer bezoekers dan het originele beeld, en wel 250.000 per jaar.





Rondom de kapel ligt een klein bedevaartspark met afbeeldingen uit de kruisweg en een negentiende-eeuws kapelletje dat gewijd is aan de heilige Antonius van Padua.

Nog dagelijks lopen vele mensen deze kruisweg. Een stenen kruisweg (1934) van de kunstenaar Mari Andriesse.



Maria wordt bij de Heilige Eik aanbeden als “troosteres van de bedroefden” en met het gaan van de kruisweg willen we niet alleen stilstaan bij het lijden van Jezus, maar ook bij het leed van mensen in de wereld van nu!

Adje Pinxteren

Een aantal foto's zijn van de website van kerkfotografie.nl